

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלעד אפק

נגד

הנאשם

יוני דיין

ע"י ב"כ עו"ד יפעת שבד-דאי

גזר דין

1. הנאשם, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים שהופנתה כלפי נשיאת בית המשפט העליון, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשלי"ז – 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, ביום 13.5.20 בשעה 11:37, שלח הנאשם דואר אלקטרוני מתיבת הדואר האלקטרוני שלו, אל תיבת הדואר האלקטרוני של בית המשפט העליון, ובה כתב: "אהלן בג"ץ זמנכם אוזל, כל חייל שנהרג רק גורם לארגון האוטו אנטישמי הזה שנקרא בג"ץ להתפורר הסוף של אסתר חיות והסוף של עוד כלבים כמוכם. בהצלחה במעט הזמן שנשאר לכם מר ג'וני" וזאת, בכוונה להפחיד או להקניט. למחרת, ביום 14.5.20, ובמסגרת תפקידו, התוודע לדואר האלקטרוני, מר יוסף אלחנן מנטו המשמש כמאבטח בבית המשפט העליון.

תסקירי שירות המבחן

3. ביום 10.1.23 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם בן 33, רווק, מתגורר עם אמו בקריית גת. הנאשם אינו עובד שנים רבות, לא התגייס לצה"ל בשל מצבו הרפואי ומשכך, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם למד לימודי חוץ בתחום המחשבים במכללת ספיר וזאת מטעם המוסד לביטוח לאומי. לאחר הלימודים, ניסה להשתלב בשוק העבודה אך עזב בשל מצבו הרפואי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע מוטיבציה לשיקום חייו מבחינה תעסוקתית, על אף מצבו הרפואי וכי הוא מחזיק בעמדות, ערכים, ושאיפות נורמטיביות. ביחס לביצוע העבירה, שירות המבחן התרשם בתחילה כי על אף שהנאשם מביע צער וחרטה, עמדותיו נוקשות ביחס לאפיון העבירה ולתפיסתו, אינו רואה בה אקט אלים או מאיים. עוד צוין בתסקיר כי ברגעי תסכול, ולאור העמדות הפוליטיות בהן מחזיק הנאשם, הוא מתקשה לווסת כעסיו ועלול להתנהג באופן מאיים בשם "חופש הביטוי". עם זאת, העריך

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות וציין כי שילוב הנאשם בטיפול קבוצתי יכול לסייע לו בהעלאת המודעות לדפוסי חשיבה ונורמות התנהגות בחברה. לאור כל המפורט, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, וכן על ענישה מוחשית בדמות 100 שעות לתועלת הציבור.

4. בתמצית ייאמר כי בתסקירים נוספים שהוגשו בעניינו, התייחס שירות המבחן לטיפול אותו עבר הנאשם במסגרת טיפול קבוצתי תוך שציין כי התחזק הרושם שמדובר בנאשם שערך תהליך של עיבוד העבירה ואשר מגלה הבנה ומודעות לחומרת מעשיו, לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה. לאור זאת, שירות המבחן ציין כי קיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות ושב על המלצותיו לעיל אך לא התייחס במסגרת התסקיר לשאלת ההרשעה.

5. ביום 25.10.23 הוגש תסקיר משלים בו התייחס שירות המבחן לשאלת ההרשעה. בשים לב להתגייסותו של הנאשם לתכנית השיקומית, היותו נעדר עבר פלילי אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, וכן העובדה שנטל אחריות והביע חרטה, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו, לצד ענישה שיקומית בדמות צו מבחן וצו של"צ למשך שנה בצד התחייבות.

חוות דעת ממונה על עבודות השירות

6. ביום 15.3.23 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות במגבלות.

7. ביום 4.1.24 נשלח הנאשם שנית לממונה לקבלת חוות דעת עדכנית שכן חוות הדעת הקודמת בעניינו פקעה.

8. חוות דעת ממונה עדכנית הוגשה ביום 18.1.24 ולפיה, הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טענות המאשימה

9. המאשימה הפנתה לחומרת נסיבות ביצוע העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו, ולמידת הפגיעה בהם, וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה. המאשימה ציינה כי הנאשם לא לקח אחריות, לא הביע חרטה ולא הפנים את חומרת מעשיו. המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן. המאשימה הוסיפה כי לחומרה יש לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. לשיטתה, אין הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

גם לא משיקולי שיקום. המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר ברף הבינוני- נמוך של המתחם שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

10. ביחס לשאלת ההרשעה טענה המאשימה כי הנאשם לא עומד בתנאי הלכת תמר כתב להימנעות מהרשעה שכן, לא צלח את המשוכה הראשונה. נטען כי עבירת איומים כלפי שופטים היא עבירה חמורה ולא ניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי ובשיקולי ענישה אחרים ויש בה להוות מסר לאחרים. נטען כי הרשעה כשלעצמה אינה מהווה עונש. המאשימה טענה כי לא הובאו ראיות לקיומו של נזק קונקרטי אשר מלמד על פגיעה בתעסוקת הנאשם. לחילופין נטען כי אף אם יסבור בית המשפט כי עלולה להיגרם לנאשם פגיעה קונקרטית בתעסוקה, אין מקום להימנע מהרשעה לאור חומרת העבירה ונסיבות ביצועה ומשיקולי גמול והרתעה. המאשימה צירפה פסיקה לתמיכה בעמדתה.

טענות הנאשם

11. ב"כ הנאשם, עתרה להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ולהסתפק בענישה שיקומית בהתאם להמלצות שירות המבחן. ב"כ הנאשם טענה בין היתר, כי מדובר בעבירת איומים ברף הנמוך, הפנתה לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים אשר לשיטתה מינורית שכן, מדובר בתכתובת יחידה שנשלחה לתיבת דואר כללית של המחלקה לפניות ציבור בבית המשפט העליון, לא הובאה לעיונה של נשיאת בית המשפט העליון ולא נאמרה באופן ישיר. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה נטען, כי זו נעה בין ענישה צופה פני עתיד לבין עונש מאסר מותנה (פסקה 51 בטיעוני ב"כ הנאשם). באשר לנסיבות ביצוע העבירה, צוין כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי על רקע סערת רגשות בה היה מצוי בשל השקפתו הפוליטית והיה סבור באותה עת כי הודעת הדואר האלקטרוני ששלח, מצויה בתוך מתחם חופש הביטוי ומהווה ביקורת לגיטימית על הכרעות בג"צ על רקע אירועים ביטחוניים שאירעו ולא הייתה לו כל כוונה לממש האיומים. נטען כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (סעיף 65 לטיעוני ב"כ הנאשם). ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

12. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם: היותו צעיר, רווק, נעדר עבר פלילי, בוגר לימודי תעודה במסלול מנהל תקשורת מחשבים, היותו סובל מנכות צמיתה המקשה עליו להשתלב חברתית ותעסוקתית המתקיים מקצבת ביטוח לאומי. צוין כי ההליך המשפטי השפיע על מצבו הנפשי לרעה. ב"כ הנאשם הפנתה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה – כשלוש וחצי שנים בהן הנאשם לא ביצע עבירות

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

נוספות. עוד הפנתה להערכת גורמי הטיפול לפיה לא נשקפת ממנו מסוכנות. נטען כי ככל שבית המשפט לא ייעתר לבקשה לבטל הרשעתו של הנאשם הרי שיש למקם הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו צו מבחן וביצוע שעות לתועלת הציבור בהתאם להמלצת שירות המבחן.

13. ביחס לשאלת ביטול ההרשעה, נטען כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם והיות האמירה המאיימת ברף הנמוך יש כדי להביא לביטול הרשעתו מבלי לפגוע באופן בלתי מידתי באינטרס הציבורי וביתר שיקולי הענישה. נטען כי גם במקרים חמורים יותר כשנשמעים איומים כלפי אנשי ציבור פנים אל פנים ואף אמירות בוטות יותר, בית המשפט נמנע מהרשעה. נטען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת לעבירות חמורות יותר מהעבירה בה הורשע הנאשם במקרה דנן. ב"כ הנאשם טענה כי יגרם לנאשם נזק קונקרטי אם הרשעתו תיוותר על כנה אף אם לא ניתן להציגו בעת הזו ויש להימנע מהרשעה כאשר קיים חשש ממשי לפגיעה בשיקום הנאשם. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם סובל מדימוי נמוך בשל נכותו והרשעתו בדין לא רק שתקטין את סיכוייו בעולם המחשבים אלא תסכל לחלוטין כל אפשרות להשתלב בו ותוביל לכך שייגזר עליו להמשיך ולהתקיים מקצבת ביטוח לאומי ועל כן, הותרת ההרשעה על כנה תהווה פגיעה בלתי מידתית בנאשם. נטען כי הפסיקה נותנת ביטוי גם לפגיעה בדימוי עצמי ולא רק לנזק קונקרטי כזה או אחר. בית המשפט הופנה להמלצת שירות המבחן לעניין ביטול ההרשעה. ב"כ הנאשם צירפה פסיקה לתמיכה בעמדתה.

14. הנאשם, במעמד הטיעונים לעונש העיד כי הוא לא מסוג האנשים ששולחים איומים. הנאשם אמר "חשוב לציין שאז הייתי מקבל כדורים נגד כאבים מאוד חזקים שמשנים את מצב התודעה. אף אחד לא התייחס לזה שזה די תמונה" (עמ' 31 לפרו' מיום 21.2.24). עוד ציין כי הוא נעדר עבר פלילי של אלימות, שהוא מנסה להשתלב בהייטק. הנאשם אמר כי הוא הודה ששלח את התכתובת האמורה אך לא התכוון לאיים. לדבריו אם יורשע, הסיכוי שיתקבל לעבודה בהייטק אפסית. עוד ציין כי הוא מעוניין להמשיך ללמוד וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. מושכלת יסוד היא כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון ההלימה. לפיו, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם עונש במקרה ספציפי יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

16. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה מביצוע עבירה של איומים כלפי נשיאת בית המשפט העליון הם: פגיעה בשלטון החוק, בסדר הציבורי והחברתי; בעקרונות המשטר הדמוקרטי, בעצמאותם ואי תלותם של השופטים בישראל; בחופש הפעולה שניתן לשופטים לפעול ללא חשש ומורא והיותם כפופים למרותו של הדין בלבד; באמון הציבור במערכת בתי המשפט. וזאת נוסף על הפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון ובחירות הפעולה של השופט כפרט.

17. בית המשפט העליון ברע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.2018) מפי כב' השופט י' אלרון התייחס לחומרה המיוחדת המתקיימת בעבירת איומים כלפי שופט באמרו "מעבר לדרוש ומפאת החומרה המיוחדת של העבירה שביצע המבקש מן הראוי לומר כי איום על שופט, בין במישרין ובין בעקיפין, מהווה פגיעה של ממש בעקרון שלטון החוק ובמערכת בתי המשפט.. " (ראו פסקה 13 לפסק הדין).

18. בהקשר זה, יש להפנות לסעיף 2 לחוק-יסוד: השפיטה אשר קובע עקרון של אי תלות לפיו "בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרותו של הדין". סעיף זה נועד להבטיח בראש ובראשונה את עצמאותם ואי תלותם של השופטים בישראל. כמו כן, יש להפנות לחקיקה נוספת אשר נועדה להגן על הרשות השופטת ועל עצמאותה כגון סעיף 34 לחוק העונשין, הקובע כי נושא משרה שיפוטית לא יישא באחריות פלילית למעשה שעשה במילוי תפקידו השיפוטי אף אם חרג בכך מתחום סמכותו. האינטרס המרכזי שעליו נועדה ההגנה הקבועה בסעיף 34 להגן הוא "כי שופט הממלא תפקידו יפעל באורח עצמאי ובלתי תלוי" (ראו ע"פ 7829/03 **מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ**, פ"ד ס (2) 120, פסקה 36, לפסק דינו של כב' השופט א' א' לוי). חופש הפעולה שניתן לשופטים לפעול ללא חשש ומורא והיותם כפופים למרותו של הדין בלבד מבטיח גם את אמון הציבור במערכת בתי המשפט.

ערכים מוגנים אלה נפגעים בביצוע עבירת איומים כלפי שופט.

19. בע"פ 711/86 **אבנר אברהם מויאל נ' מדינת ישראל** (28.6.87) עמד כב' הנשיא מ' שמגר על החומרה היתרה בביצוע מעשי הפחדה ואלימות כלפי שופטים ועורכי דין המופיעים בבית המשפט: " יהיה הבסיס של התלונה אשר יהיה (ואין לגלות בסיס אמת לטרוניה במקרה דנן), הרי אין דבר היכול להפחית מן החומרה היתירה של ביצוע מעשה אלימות נגד בית המשפט, נגד אלה המכהנים בו או נגד אלה המופיעים בפניו. אם לגל הפגיעה גם יתלו מעשי הפחדה ואלימות נגד בית המשפט, יהיה בכך לפגוע בצורה חמורה לא רק בבית המשפט אלא בציבור בכללותו, הנשען על בטחונו על קיומם של הליכים משפטיים על ידי רשויות שיפוט, המשוחררות ממורא ואיום".

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

20. עוד יש מקום לציין כי עבירת האיומים מסכנת את חירות הפעולה של השופט כי האיום כרוך בציפייה להתנהגות מסוימת מצד השופט שהמאיים מבקש להשיג באמצעות האיום. ראו בהקשר זה דברי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (4.1.2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום..."

ובהמשך:

"השמעת איומים נגד אישי ציבור היא רעה חולה אשר בכוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיה, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאיום שהושמע כלפיו. איום המופנה נגד אישי ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי לזעזע את שלווה נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האיום..."

21. בענייננו, מידת הפגיעה בערך המוגן היא משמעותית, בשים לב לאופי האיומים שהפנה הנאשם, כלפי נשיאת בית המשפט העליון והנקיטה בלשון "הסוף של אסתר חיות והסוף של עוד כלבים כמוכם. בהצלחה במעט הזמן שנשאר לכם", הגם שהאיום לא נעשה בפניה ישירה לנשיאת בית המשפט העליון פנים אל פנים.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב, בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות של העושה והמעשה. ראו למשל:

- רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18) – המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים. בהתאם לעובדות המקרה, במסגרת דיון גישור בבית הדין הרבני הגדול, המבקש איים על גרושתו ועורך דינה תוך שהוא מנבל פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. בין היתר אמר: "אני אשרוף את השופט נחשון פישר, אני אביא בנזין ואשרוף אותו אם אני אבוא לדיון מחר... אני אקח בנזין ואשרוף את בית המשפט ואת השופט הבן זונה הזה... תמותו כולכם..." בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל והשית על המבקש 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

4,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון – נדחו. בית המשפט העליון ציין כי העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנוהגת ואף מקל אתו בנסיבות העניין.

• רע"פ 1825/11 ראובן פינקו נ' מדינת ישראל (9.3.11) – המבקש הורשע, על פי הודאתו, בשלושה מקרים בהם איים על שופטים, בפניהם ובכתב, באומרו "הרצח של השופט הבא בישראל זה רק עניין של זמן". המבקש הודה במיוחס לו, אך לא הביע חרטה. בית משפט השלום גזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון – נדחו.

• רע"פ 8656/09 אביגדור רענן נ' מדינת ישראל (29.10.09) – המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירת איומים על שופטת, באומרו: "... אני אדבר אליך איך שאני רוצה.... אני מזהיר אותך, מה את חושבת, אני אלחם בך אני אראה לי מי את, את לא תשבי בכיסא הזה". בהמשך, אמר למאבטחים מחוץ לאולם: "אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות שאני אוכל בשביל להשאיר את הילדים, אני יודע איפה את גרה, אני יכול להוריד אותך מהכיסא הזה, אני יודע להגיע אליך". על המבקש, שלחובתו 7 הרשעות קודמות שאינן ממין העניין, בעל נסיבות אישיות ומשפחתיות לא קלות, הושתו 4 חודשי מאסר בפועל לצד 7 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון – נדחו.

לפסיקה הנוהגת ביחס לעובדי ציבור נוספים שאינם שופטים ראו למשל איומים כלפי ראש הממשלה:

23. עפ"ג (ב"ש) 43248-01-22 מדינת ישראל נ' אשר בן דור (18.5.22) – הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי ראש ממשלת ישראל, בכך שרשם בחשבון הטוויטר שלו "מישהו יודע על הכנות להתנקשות בראש הממשלה? מישהו מכיר... נראה לי הגיע הזמן נראה לי הגיעו מים עד נפש!!! בהמשך, כיומיים לאחר מכן, כל על בנו של ראש הממשלה בחשבון הטוויטר שלו "יאיר כפרה.. כל כלב ביג' יומו... ותעשה טובה לך תמצוץ לאמיר אוחנה תרגע קצת... אתה לחוץ... מה קרה הבית רועד? הקירות דקים שומעים את הלב שלך דופק...". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל נסיבות חיים קשות, כאשר אין זו מעידתו הראשונה בה איים על אחר, 8 חודשי עבודות שירות, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף, מאסר מותנה, הפעלת התחייבות בסך 3,000 ₪ וקנס בסך 1,500 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל, עונשו הוחמר והושתו עליו**

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

10 חודשי מאסר בפועל חלף עבודות השירות, תוך שצוין כי על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם והודאתו, היה מקום להפעיל לכל הפחות חלק מעונש המאסר המותנה במצטבר וכי הענישה שהוטלה אינה נותנת מענה הראוי למעשה העבירה וצריכה לכלול מאסר בפועל, אשר יביא לידי ביטוי גם את עברו הפלילי.

לפסיקה נוספת הנוגעת לעבירת איומים כלפי עובדי ציבור אחרים שאינם שופטים ומתחמי הענישה שנקבעו בנסיבות ביצוע העבירה ראו למשל:

- רע"פ 4935/17 א' שפדיה סימנדויב נ' מדינת ישראל (24.8.17) – איום על עובדי שבס.
- רע"פ 3364/14 מנצור ואח' נ' מדינת ישראל (9.6.14) – איומים על מורה.
- עפ"ג (ב"ש) 22938-03-22 בנימין דזנאשולי נ' מדינת ישראל (23.3.22) – איומים על שר בממשלה.
- ע"פ 35610-09-20 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (29.11.20) – איומים כלפי ראש עירייה.

24. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה: במקרה דנן, נתתי דעתי לכך שהנאשם שלח דואר אלקטרוני לתיבת דואר של פניות הציבור בבית המשפט העליון - דבר אשר הצריך ממנו תכנון מסוים שקדם לביצוע העבירה. עוד יש להוסיף כי בתוכן ההודעה ששלח, התייחס באופן מפורש בדבריו לסופה של כבוד נשיאת בית המשפט העליון (כתוארה אז) הגב' אסתר חיות. עוד לחומרה, שקלתי את העובדה כי לנאשם חלק בלעדי בביצוע העבירה. לקחתי בחשבון את העובדה שבעבירות איומים כלפי סמלי שלטון כגון נשיאת בית המשפט העליון, צפוי להיגרם נזק לשלטון החוק ופגיעה בסדר הציבורי והחברתי גם אם הלכה למעשה לא נגרם נזק קונקרטי. עוד שקלתי במסגרת זו, את הנסיבות שהביאו את הנאשם, לדבריו, לביצוע העבירה: את דברי הנאשם לפיהם, היה נתון בסערת רגשות לאור עמדותיו הפוליטיות ולכך, שחשב כי במסגרת חופש הביטוי הפוליטי אין פסול בדואר האלקטרוני האמור. עם זאת, ועל אף שחופש הביטוי הפוליטי הוא בגדר "היהלום שבכתר חופש הביטוי" (ראו בג"צ 5239/11 אורי אבנרי ואח' נ' הכנסת ואח' (15.4.2015) פסקאות 2, 24 לפסק דינו של כב' השופט נ' הנדל) לא ניתן כאמור, לפגוע באמצעותו, בערכים המוגנים בעבירת האיומים. נתתי דעתי לכך שמדובר באיום שבוצע בהודעת דואר אלקטרוני אחת ויחידה וכן, שההודעה האמורה לא הופצה לציבור רחב ולא פורסמה ברשתות חברתיות אלא נשלחה לתיבת דואר ייעודית.

25. במכלול נסיבות העניין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

שאלת ביטול ההרשעה

26. ביטול ההרשעה מהווה חריג לכלל לפיו, נאשם בגיר, אשר הוכחה אשמתו, יורשע. הימנעות מהרשעה מוצדקת במקרים מיוחדים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי להיגרם לשיקומו של הנאשם לבין חומרת העבירות שביצע.

27. בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.1997) (להלן: "הלכת כתב"), נקבעו שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה. התנאי הראשון - נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. התנאי השני - עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. תנאים אלו נבחנים על רקע מכלול השיקולים, לרבות חומרת העבירה, עברו הפלילי של הנאשם, דרך נטילת האחריות והשפעה ההרשעה על חייו של הנאשם. ככלל, על בית המשפט, בבואו לבחון הנזק העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, להתייחס לנזק קונקרטי ומוחשי, ולא לנזק תיאורטי שעלול להיגרם לנאשם בעתיד.

28. במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימים שני התנאים המצטברים הללו. ראשית, מבלי להקל ראש בשיקול השיקום של הנאשם המהווה אף הוא שיקול מהותי שיש אינטרס ציבורי בקיומו, הרי שמדובר בשיקול אחד משיקולי ענישה אשר אליו מתווספים שיקולים הנוגעים לאופי העבירה בה הורשע. אינני סבורה כי בנסיבות העניין אפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. כאמור לעיל, עבירת האיומים כלפי שופטים נמנית עם העבירות שבהן הקורבן אינו רק השופט המסוים אליו הופנו האיומים כי אם הציבור ואחת ממטרות הענישה היא הבעת סלידה של החברה מן המעשה באופן שיוביל להרתעת היחיד ולהרתעת הרבים. הימנעות מהרשעה, בנסיבות ביצוע העבירה דנן, תפגע באינטרס הציבורי פגיעה קשה שאין להשלים עמה.

29. ביחס לתנאי השני, לא שוכנעתי כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם כנטען על ידי באת כוחו, שכן, לא יהיה בהרשעה לפגוע בשילובו בתעסוקה או להסיט אותו ממסלול חייו.

30. יש לציין כי ביחס לשאלת ההרשעה ובשים לב לחומרת העבירה והעובדה כי הנאשם אינו עובד שנים רבות, בתחילה לא סבר שירות המבחן כי זו תפגע בו פגיעה מוחשית ומשמעותית ועל כן, לא בא בהמלצה בעניין זה. בהמשך, שינה שירות המבחן מעמדתו.

31. לאחר עיון בתסקירי שירות המבחן, לרבות התסקיר האחרון הממליץ להימנע מהרשעה, לא התרשמתי כי הרשעת הנאשם תוביל לפגיעה משמעותית בו על אף משמעות ההרשעה על

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

דימויו העצמי השברירי כדברי שירות המבחן. לא התרשמתי כי תהא השפעה משמעותית על תחומי פעילותו של הנאשם בפרט, מקום בו אינו עובד שנים רבות למרות לימודי התעודה אשר רכש. ברי כי כל הרשעה יש בה נזק לנאשם ואולם, במקרה דנן לא הוכח נזק קונקרטי ולא די בטענה כי מדובר בנזק שטרם התגבש. מעבר לכך, אחד השיקולים לביטול הרשעה הוא לקיחת אחריות ובמקרה דנן, נטילת האחריות באה לידי ביטוי בשלב הטיעונים לעונש. אוסיף כי גם בדבריו לעונש מצא הנאשם לנכון לומר כי נטל כדורים המשנים את תודעתו ולהביע תמיהה על כך שאיש לא התייחס לכך אך לא בחר להתנצל על מעשיו.

32. במכלול השיקולים, בשים לב לאופי העבירה, לחומרת נסיבותיה, בשים לב לכך שהנאשם אינו עומד לטעמי בשני התנאים המצטברים **בהלכת תמר כתב** - לא שוכנעתי כי הנאשם עומד בתנאים המצדיקים ביטול הרשעתו.

שאלת הסטייה מהמתחם

33. לא מצאתי כי ישנם שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה, גם לא בשל שיקולי שיקום.

34. הנאשם החל להשתתף בטיפול קבוצתי בחודש מאי 2023, התמיד בטיפול ובתסקירי שירות המבחן פורטו ההתרשמות החיובית מהנאשם. לטעמי, בתהליך השיקום שעבר הנאשם יש להתחשב במסגרת מתחם העונש, אך אין בו כדי להצדיק סטייה מהמתחם.

35. סעיף 40(ב) לחוק העונשין מורה כך "היה מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתירה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין". כאמור, עבירת איומים על שופטים מהווה עבירה בעלת חומרה יתירה, ועל כן, אף אם הנאשם השתקם, סטייה מהמתחם לקולה שמורה למקרים חריגים בעלי נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן - איני סבורה כי המקרה דנן נמנה על המקרים הללו.

העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם העונש ההולם

36. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן, נתתי דעתי לעובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, הסובל מנכות רפואית עוד

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

מילדותו ועל כן, מתקשה להשתלב במסגרת שוק העבודה. לקחתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן - ההליך הטיפולי החיובי אותו עובר הנאשם מספר חודשים והשתלבותו המוצלחת בקבוצה במסגרת שירות המבחן. התרשמות שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות בעניינו נמוך וכי במהלך הטיפול התחזקה ההתרשמות כי מדובר בנאשם בעל מאפיינים נורמטיביים, בעל רצון ומוטיבציה אשר ערך תהליך של עיבוד העבירה, גילה הבנה ומודעות לחומרת מעשיו, וכיום לוקח אחריות ומביע חרטה על המעשה. אינני זוקפת לחובת הנאשם את ניהול ההליך הפלילי אך לא ניתן לזקוף לזכותו באופן מלא את נטילת האחריות והבעת החרטה שבאו בשלב הטיעונים לעונש. מנגד, לא ניתן להתעלם מהבעת החרטה אף אם בשלב מאוחר. עוד עולה בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. כמו כן שקלתי במסגרת זו כי מדובר במי אשר ההליך המשפטי הותיר עליו את חותמו והוא הורתע ממנו באופן אישי.

37. אוסיף כי על אף המלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו של הנאשם, על בית המשפט לאזן בין האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי כאשר הלכת בית המשפט העליון היא כי בית המשפט אינו כבול בהמלצות שירות המבחן שכן, עליו לשקול שיקולים רחבים ומקיפים יותר במסגרת ההליך הפלילי ובהם שיקולים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם (ראו רע"פ 10524/09 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (5.1.2010)). עוד יש להפנות לפסיקה לפיה על אף חשיבותה של המלצת שירות המבחן היא אינה מחייבת ומשמשת כלי עזר לבית המשפט בהכרעתו (ראו רע"פ 2554/20 **עביד נ' מדינת ישראל** (27.4.2020); רע"פ 5959-20 **מחמוד באדוסי נ' מדינת ישראל** (3.9.2020)). אציין כי ענישה בדמות שלי"צ בהיקף של 100 שעות כהמלצת שירות המבחן בצירוף צו פיקוח של שירות המבחן למשך שנה לא יהא בה להעביר מסר חד משמעני עבור אלה המאיימים על שופטים ועל עובדי ציבור אחרים במדינת ישראל.

38. עוד שקלתי במסגרת זו, ומבלי לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם שיקולי הרתעת הרבים כאמור בסעיף 140 לחוק העונשין והצורך להרתיע את הציבור מביצוע עבירות דומות.

39. באיזון בין השיקולים השונים כאמור לעיל, בהתחשב בגיל הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, מצבו הבריאותי, שיקומו, נטילת האחריות בשלב הטיעונים לעונש וכן, שיקולי הרתעת הרבים, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדמות מאסר, ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ולצידה ענישה שיקומית אשר תאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי אותו החל.

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

40. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום עליו יורה הממונה, 5 ימים בשבוע, עד 8.5 שעות ביום.

תחילת ביצוע עבודות השירות ביום 30.04.2024.

הנאשם יתייצב במועד האמור בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז דרום של שב"ס, יחידת עבודות השירות ת.ד. 741 באר שבע, 84000 ליד כלא באר שבע "אשל" אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר. הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובמספר הטלפון הנייד שלו. הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום המפורט בחוות הדעת מטעם הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג ובריה, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת. הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל. מוסבר לנאשם כי יכול ויהיה עליו למסור בדיקות שתן לגילוי שרידי סם.

הממונה ידווח לבית המשפט עם תום ביצוען של עבודות השירות.

העתק מגזר הדין יועבר בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. 3 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שנתיים מהיום עבירה לפי סי' 192 לחוק העונשין.

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף – 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 2,500 ₪.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ לתשלום תוך 90 יום מהיום.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. צו מבחן וזאת למשך שנה.

הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת. הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו המבחן.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן

ניתן בזאת צו כללי למוצגים - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת וזאת, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום.

חתימה

בית משפט השלום בקריית גת

26 פברואר 2024

ת"פ 32561-07-21 מדינת ישראל נ' דיין

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

ניתנה והודעה היום י"ז אדר א' תשפ"ד, 26/02/2024 במעמד הנוכחים.

מיטל חלפון-נזריאן, שופטת

